

‘Ball is in the air’

L'Spar Girona i el València es retroben a Fontajau (20.15 h, TDP) un mes i mig després de la final de copa

La semifinal, a doble partit amb la tornada dissabte, fa que el d'avui pugui ser el comiat de l'Uni a casa

L'Spar Girona rep el València (20.15 h, Teledporte) en l'anada de la semifinal de la Lliga Femenina, que es tanca dissabte a la Font de Sant Lluís. És a la Fonteta on els camins dels dos equips es van separar el 7 de març, quan l'Uni va alçar el seu primer títol de copa, en la que també era la primera final del conjunt taronja.

L'equip gironí ha jugat set partits des de fa un mes i mig. Ha perdut els tres que ha jugat contra l'Avenida –dos dels quarts de final de l'Eurolliga a Salamanca i el de lliga a Girona– i l'últim va ser el 3 d'abril en el tràmit de la tornada dels quarts contra La Laguna. També va ser un dia a l'oficina rebre l'Ensino divendres passat per a l'equip que estrenava el seu palmarès amb l'Eurocopa l'11 d'abril a Szekszárd (Hongria): 81-82 contra el Venècia, resolt pels dos tirs lliures de Raquel Carrera. Era, el de fa cinc dies, l'onzè partit del València des de l'antecedent amb l'Uni –en tenia dos de pendants en la lliga regular i en va jugar quatre a Europa–. Un camí en què destaca també el 85-84 contra l'Avenida en la pròrroga el 13 de març. Aquell va ser el segon partit que perdien les castellanès en tot el curs i en menys d'una setmana. L'altre, diumenge a Istanbul en la final de l'Eurolliga. El València, en tot l'exercici, només ha perdut a Salamanca (71-69, també amb pròrroga) i en la final de copa (72-62). I l'anterior derrota del segon en la lliga regular –no és primer per un punt– va ser contra l'Uni en la copa del 2020 (77-60 en la semifinal el 7 de març).

“Hem procurat mantenir el to competitiu, sense partits per les limitacions que hi ha”, diu Alfred Julbe sobre la peculiaritat del calendari, provocada per les finals europees, i recordant que el València arriba a la cita amb una dinàmica “normal”.

Un altre equip Ordenat i comparant amb el passat recent, la lesió de María Araújo el dia abans de viatjar a Tenerife per començar el play-off és el que converteix l'Spar Girona en un altre equip. “És la que agafa més rebots i té una dimensió de jugadora global, que tant agafa un rebot com puja un contraatac com amenaça el tir, i que, a més, és com a mi m'agrada jugar. És un cop dur”, analitza Julbe. I sobre la presència de Laia Flores a l'equip –s'hi entrenava per primer cop el dia del València-Ensino–, en substitució de l'alera pivot gallega, exposa: “Ha passat. I ho hem mirat de compensar de la millor manera possible incorporant una professional més. No el que seria més lògic, en la posició de quatre, perquè no ha quadrat bé. I hem pensat, una feina de futur, avançar-la.” La presència de la base mataronina, amb contracte per a les dues temporades vinents, farà que Vasic, a més de jugar d'aler, cobreixi la rotació d'Elonu al quatre. “Laia Palau i Chelsea Gray han demostrat que poden jugar juntes i no has de pensar en quin moment n'asseus una per descansar”, assenyala Julbe com una altra conseqüència de tenir Flores a la plantilla. “Ens fa un favor molt gran. Quan una professional fa el pas d'anar a l'Uni, o al Salamanca, segur que és més fàcil amb tota una pretemporada al davant i escrivint la seva pàgina començant per on toca”, assenyala Julbe, que recorda: “Ve a col·laborar.” Els últims cinc segons “Està fent bé les coses com a club i com a equip per disputar l'hegemonia. Ha anat trucant a la porta i ja s'ha presentat del tot. I amb un títol europeu encara més”, assenyala el tècnic de l'Spar Girona sobre el rival. I sobre la presència del miler d'aficionats de l'Uni a la grada aquest vespre, posa sobre la taula una de les claus del partit: “Procuro demanar poques coses, però aquesta vegada demano que coneguim el València.” I ho argumenta: “La seva principal virtut és la defensa, l'agressivitat, l'estudi del rival. I moltes vegades sense voler-ho arribarem a 16

segons de possessió, 17, 18... I és molt important saber-ho i gestionar-ho sense estrès."InterrogantsEl rendiment físic, i sobretot la continuïtat en el joc que pugui mantenir un conjunt veterà com l'Spar Girona després de gairebé tres setmanes sense competir, és el principal interrogant que s'ha de resoldre. I que influirà en el partit. I més encara tenint en compte el potencial del València, en efectius –66-68 a Girona a l'octubre amb Surís i 58-55 al gener en la lliga, sense Chelsea Gray i desequilibrat per Leticia Romero (cinquena rotació exterior i màxima anotadora aquell dia amb 11, com Vasic i Reisingerová)– i capacitats físiques. Sense Araújo i amb Celeste Trahan Davis: 20 de valoració en la final d'Eurocopa (22 Casas MVP) i 35 en el tràmit contra l'Ensino. Incertesa, com saber si el d'avui serà el penúltim partit del curs a Girona per a l'Uni, en cas que accedeixi a la final per sisè cop seguit. O l'últim. El que va a missa és que una de les dues places per a l'Eurolliga 2021/22 és per al club gironí.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 21-04-2021, Pàgina 7

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1957568-ball-is-in-the-air.html>